

[Søren Andersen.]

Jeg vil dog gerne lige sige, at jeg tror, den nye invaliditetsydelse vil være en opmuntring for mange, der yder en betydelig indsats for at klare sig selv, men som følge af betydelige handicap døjer med at tjene et rimeligt udkomme. Jeg tror også, at bestemmelsen om, at invalideforsikringen kan være hvilende i indtil 3 år, vil komme til at passe udmærket ind i billedet af de nye revalideringsbestræbelser, som jo allerede er påbegyndt, men som den lov, der er vedtaget her i tinget i vinter, sikkert vil befordre yderligere. Jeg tror, den vil skabe harmoni og trykthed, således at dette arbejde i det hele taget får de bedst mulige kår. Det er jo opgaven at holde så mange som muligt fri af invalidepension. Formålet må være at hjælpe så mange som muligt i gang, så de bliver i stand til at tjene deres brød selv, få mere ud af tilværelsen og også få et bedre udbytte, end hvis de blev nødt til at gå på invalidepension.

Jeg skal ikke gennemgå de mange ændringsforslag, flere er af redaktionel art, andre er en følge af den allerede vedtagne lov nr. 111 af 29. marts 1960, også kaldet hasteloven. Endvidere er der under udvalgsarbejdet fremkommet ændringsforslag nr. 8 om en forhøjelse af invaliditetstillægget; det vil jeg gerne anbefale. I det hele taget kan vi tiltræde de almene forbedringer, som lovforslaget indeholder.

Man kan naturligvis ikke vente, at vi skal ændre vor indstilling og se anderledes på ændringsforslag nr. 9 til § 5, gældende for såvel folke- som invalidepensionister. Vi har ikke skiftet syn, og det regner vi heller ikke med at flertallet i salen har. Vi er tilhængere af de forbedringer, der fandt sted for livrente- og pensionsindtægter, men vi er stadig væk utilfredse med, at man ikke vil tage aftægtskontrakter med. Problemet blev jo henvist til udvalget om private pensionisters stilling både med hensyn til folkepension og beskatning, og vi tror, at når sagen er blevet gennemgået, vil resultatet blive — hvad vi finder rimeligt — at aftægtskontrakter behandles på samme måde som livrente og pensioner.

Det, der navnlig gjorde, at vi i sin tid ikke kunne tiltræde ændringen, var den forringelse, som 25 pct.s reglen betyder for formueejerne. Vi har ikke stillet ændringsfor-

slag, da udvalgsarbejdet jo har vist, at synspunkterne ikke er ændret; og da styrkeforholdet ej heller er ændret, skal jeg ikke rejse en ny debat om dette spørgsmål, som blev drøftet, da vi for et par måneder siden stemte om de ændringsforslag, vi havde stillet til gunst for formueejerne.

Der er imidlertid ét lyspunkt: at det til løb, vi så til rent administrativt at forringe kapitalforsikringernes — og dermed formueejernes — vilkår blev standset af et enkelt udvalg. I betænkningen står således, at udvalget er enig om, at tilbagekøbsværdien — eller vi kan også sige kapitalværdien — af en løbende kapitalforsikring ikke kan tages i betragtning ved indtægtsberegningen, medmindre der foreligger omgåelse af lovens regler.

Vi stiller derimod sammen med det konservative folkeparti ændringsforslag nr. 10 til § 6, der vedrører selve princippet om tilvejebringelse af invalideforsikringsfondens midler. Vi mener, at disse midler også i fremtiden bør tilvejebringes ved en kombination af invalidepræmier, arbejdsgiverbidrag og tilskud fra stat og kommune, således at der i invalideforsikringslovgivningen fastholdes et rimeligt og sundt forsikringsmæssigt princip.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen kunne ikke rigtigt forstå, hvordan der, når vi nu gik med til så mange ændringer bl. a. vedrørende de kronisk syge, så dog kunne være en forsikringstanke bag. Det beklager jeg i allerhøjeste grad. Jeg sagde allerede ved første behandling, at når vi har en forsikringsordning med betydelige offentlige tilskud, er det rimeligt og fair i et kultursamfund, at vi tager de mennesker med, som fra fødslen er handicappede; man kan ikke holde sig til det rent forsikringsmæssige princip i en forsikring som denne med betydelige offentlige penge i, og derfor kan vi være med til at tage disse mennesker med.

Da såvel invalideforsikringspræmien som arbejdsgiverbidragene ikke er forhøjet siden 1956 og i og for sig slet ikke procentuelt er fulgt med, efterhånden som invalideforsikringen er blevet forhøjet, har vi altså foreslået at forhøje bidragene med henholdsvis 6 kr. for forsikringstagerne, fra 21 kr. 65 øre til 27 kr. 65 øre, og 4 kr. for arbejdsgiverne, fra 14 kr. 25 øre til 18 kr. 25 øre, for at undgå, at staten belastes med yderligere